

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2015. gada 8. septembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Krimin?lprocess attiec?b? uz noziedz?giem nodar?jumiem pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) jom? – LESD 325. pants – Valsts tiesiskais regul?jums, kur? paredz?ti absol?ti noilguma termi?i, kuri var izrais?t nesod?m?bu par noziedz?giem nodar?jumiem – Iesp?jamais Eiropas Savien?bas finanšu interešu apdraud?jums – Valsts tiesas pien?kums nepiem?rot nevienu valsts ties?bu normu, kas var apdraud?t Savien?bas ties?b?s paredz?tos dal?bvalstu pien?kumus

Lieta C?105/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Cuneo* (It?lija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 17. janv?r? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 5. mart?, krimin?lproces? pret

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento,

Goranco Anakiev.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js V. Skouris [V. Skouris], priekšs?d?t?ja vietnieks K. L?nartss [K. Lenaerts], pal?tu priekšs?d?t?ji R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen], T. fon Danvics [T. von Danwitz] un Ž. K. Bonišo [J. C. Bonichot], tiesneši A. Arabadžijevs [A. Arabadjiev], M. Safjans [M. Safjan], D. Šv?bi [D. Šváby], M. Bergere [M. Berger] (referente), A. Prehala [A. Prechal], E. Jaraš?ns [E. Jaraši?nas] un K. G. Fernlunds [C. G. Fernlund],

?ener?ladvok?te J. Kokote [J. Kokott],

sekret?re L. Karasko Marko [L. Carrasco Marco], administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 3. marta tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

– G. Anakiev v?rd? – L. Sani, avvocato,

- Itālijas valdības vārds – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Salvatorelli* un *L. Ventrella*, *avvocati dello Stato*,
- Vācijas valdības vārds – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārds – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārds – *P. Rossi* un *R. Lyal*, pārstāvji,

noklausījies enerģētiskās secinājumus 2015. gada 30. aprīļa tiesas sēdē, pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt LESD 101., 107. un 119. pantu, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 158. pantu.

2 Šis līgums ir ticis iesniegts kriminālprocesā, kurš ierosināts pret *I. Taricco*, *E. Filippi*, *I. Leonetti*, *N. Spagnolo*, *D. Salvoni*, *F. Spaccavento* un *G. Anakiev* (turpmāk tekstā kopā – “apsūdzātie”) par grupas izveidi un organizēšanu, lai izdarītu dažādu noziedzīgus nodarījumus pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 LESD 325. pants ir noteikts:

“1. Savienība un dalībvalstis apkaro krāpšanu un citu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, saskaņā ar šo pantu veicot pasākumus, kuriem jāattur no šādas rīcības, kā arī jānodrošina efektīva aizsardzība dalībvalstīs, kā arī Savienības iestādes un struktūras.

2. Lai novērstu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, dalībvalstis veic tādus pašus pasākumus, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses.

[..]”

Konvencija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību

4 Saskaņā ar Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, kura sagatavota, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3. pantu, un kura parakstīta Luksemburgā 1995. gada 26. jūlijā (OV C 316, 48. lpp.; turpmāk tekstā – “PIF konvencija”), preambulu šīs konvencijas līgumslēdzēju pusēs, Eiropas Savienības dalībvalstis, ir vienojušās, “ka Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzība prasa kriminālās tiesvedības piemērošanu par krāpnieciskajām darbībām, kas aizskar tās intereses”, un “nepieciešamību paredzēt šādu darbību par sodmu ar efektīviem, proporcionāliem un no šādam darbībām atturošiem kriminālsodiem, neierobežojot iespēju attiecīgos gadījumos piemērot citus sodus, un par nepieciešamību vismaz liela apmēra krāpšanas gadījumos paredzēt šādu darbību par sodmu ar brīvības atņemšanu”.

5 PIF konvencijas 1. panta 1. punkts ir noteikts:

“Krāpšanai, kas ietekmē Eiropas Kopienu finanšu intereses, šīs Konvencijas nozīmē ir jāsaturs šādas pazīmes:

[..]

b) attiecībā uz izdevumiem jebkura apzināta darbība vai bezdarbība attiecībā uz:

– viltotu, nepareizu vai nepilnīgu apgalvojumu vai dokumentu lietošanu vai uzrādīšanu, kā rezultātā ir notikusi nelikumīga piesavināšanās vai pretlikumīga līdzekļu paturšana no Eiropas Kopienu Kopbudžeta fondiem vai budžeti, kurus administrē Eiropas Kopienas vai kurus administrē Eiropas Kopienu vārdā,

[..].”

6 Šīs konvencijas 2. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Katra Dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. pantā minētā darbība un 1. panta pirmajā daļā minētā līdzdalība, uzkrāšana vai nodarījuma mēģinājums ir sodami ar efektīviem, proporcionāliem un no šādam darbību atturošiem kriminālsodiem, ietverot vismaz liela apmēra krāpšanu gadījumos sodus, kas saistīti ar brīvības atņemšanu, kam par pamatu var būt izdošana, tādējādi saprotot, ka par liela apmēra krāpšanu atzīstama krāpšana, kuras priekšmets ir tās minimālā summa, ko noteikusi katra Dalībvalsts. Šī minimālā summa nevar pārsniegt [EUR] 50 000.”

Direktīva 2006/112

7 Direktīvas 2006/112 131. pants ir noteikts:

“[Direktīvas 2006/112 IX sadaļas] 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un āunprātīgu izmantošanu.”

8 Šīs direktīvas 138. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Dalībvalsts atbrīvo no nodokļa tādā preču piegādē, kuras pārvējs vai pircējs vai cita persona pārvējs vai pircējs vārdā nosūtā vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja piegādē veic citam nodokļu maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļu maksātāja un kas kā tādā rīkojas dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts.”

9 Minētās direktīvas 158. pants ir paredzēts:

“1. [..] dalībvalstis var paredzēt noliktavas, kas nav muitas noliktavas, šādos gadījumos:

a) ja preces ir paredzētas beznodokļu veikalēm [..];

[..]

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju piemērot atbrīvojumu no nodokļa, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šā atbrīvojuma pareizu un vienmērīgu piemērošanu un lai novērstu jebkāda veida iespējamu krāpšanu, izvairīšanos vai

paunpr?tu gu izmantošanu.

[..]"

L?mums 2007/436/EK

10 Padomes 2007. gada 7. j?nija L?muma 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopien?u pašu resursu sist?mu (OV L 163, 17. lpp.) 2. panta 1. punkts ir formul?ts š?di:

"Pašu resursus, ko iek?auj Eiropas Savien?bas visp?r?j? budžet?, veido š?di ie??mumi:

[..]

b) [..] piem?rot vis?m dal?bvalst?m vienotu likmi saska?otajai PVN apr??ina b?zei, kas noteikta saska?? ar Kopienas noteikumiem. [..]"

It?lijas ties?bas

11 Krimin?lkodeksa, kur? groz?jumi izdar?ti ar 2005. gada 5. decembra Likumu Nr. 251 (2005. gada 7. decembra *GURI* Nr. 285; turpm?k tekst? – "Krimin?lkodekss"), 157. pant?, kurš attiecas uz noilgumu krimin?lliet?, ir paredz?ts:

"Noziedz?ga nodar?juma noilgums iest?jas termi??, kas vien?ds ar maksim?lo soda ilgumu, ko attiec?g? ties?bu norma paredz par š?du noziegumu, neskarot iepriekš min?to, noilguma termi??š nevar b?t ?s?ks par sešiem gadiem par noziegumiem un ?etriem gadiem par p?rk?pumiem ar? tajos gad?jumos, ja par tiem iesp?jams piem?rot tikai naudas sodu.

[..]"

12 Š? kodeksa 158. pant? noilguma termi?a s?kums ir noteikts š?di:

"Attiec?b? uz pabeigtu noziedz?gu nodar?jumu noilguma termi??š s?kas dien?, kad tas tika izdar?ts; attiec?b? uz noziedz?gu nodar?jumu izdar?šanas m??in?jumiem – dien?, kad tika izbeigta vain?g?s personas darb?ba; attiec?b? uz past?v?giem noziedz?giem nodar?jumiem – dien?, kad beidz?s noziedz?ga nodar?juma past?v?gais raksturs.

[..]"

13 Saska?? ar min?t? kodeksa 159. pantu attiec?b? uz noteikumiem par noilguma aptur?šanu:

"Noilgumu aptur visos gad?jumos, kad ?paš? norm? ir paredz?ts aptur?t tiesved?bu, krimin?lprocesu vai apcietin?šanas termi?u, k? ar? š?dos gad?jumos:

- 1) at?aujot procesu?lu darb?bu veikšanu;
- 2) nododot lietu citai tiesai;
- 3) apturot tiesved?bu vai krimin?lprocesu lietas dal?bnieku vai advok?tu promb?tnes d?? vai p?c aps?dz?t? vai vi?a advok?ta l?guma. [..]

[..]

Noilgums ats?kas no dienas, kad ir beidzies aptur?šanas iemesls."

14 Š? paša kodeksa 160. pant?, kur? reglament?ta noilguma p?rtraukšana, ir noteikts:

“Noziedz?ga nodar?juma noilgumu p?rtrauc noties?jošs spriedums vai r?kojums.

L?mums, ar kuru tiek piem?roti pagaidu pas?kumi personai, [un] [...] l?mums par pirmstiesas s?des nor?košanu [...] ar? p?rtrauc noilgumu.

Ja noilguma termi?u p?rtrauc, tas ats?kas ar to dienu, kad tas ir ticis p?rtraukts. Ja notikušas vair?kas darb?bas, kuras p?rtrauc noziedz?ga nodar?juma noilgumu, noilguma termi?š ats?kas ar p?d?jo no t?m; tom?r 157. pant? min?tie termi?i nek?d? gad?jum? nevar p?rsniegt 161. panta otraj? da?? min?tos termi?us, iz?emot attiec?b? uz noziedz?giem nodar?jumiem, kuri paredz?ti Krimin?lprocesa kodeksa 51. panta 3.a un 3.c punkt?.”

15 Atbilstoši Krimin?lkodeksa 161. pantam, kurš attiecas uz aptur?šanas un p?rtraukšanas sek?m:

“Noilguma aptur?šana un p?rtraukšana attiecas uz visiem noziedz?g? nodar?juma veic?jiem.

Iz?emot attiec?b? uz saukšanu pie krimin?latbild?bas par Krimin?lprocesa kodeksa 51. panta 3.a un 3.c punkt? paredz?tajiem noziedz?gajiem nodar?jumiem, ar noilguma p?rtraukumu noilguma termi?š nedr?kst tikt pagarin?ts par vair?k nek? ceturtda?u no t? maksim?li paredz?t? ilguma [...]”

16 Krimin?lkodeksa 416. pant? ir paredz?ts br?v?bas at?emšanas sods uz laiku l?dz septi?iem gadiem attiec?b? uz person?m, kas ir izveidojušas grupu, kuras m?r?is ir v?rstis uz noziedz?gu nodar?jumu veikšanu. Tos, kas š?d? grup? piedal?s tikai k? dal?bnieki, soda ar br?v?bas at?emšanu uz laiku l?dz pieciem gadiem.

17 Saska?? ar 2000. gada 10. marta Le?islat?v? dekr?ta Nr. 74 par jauno tiesisko regul?jumu attiec?b? uz noziedz?giem nodar?jumiem ien?kuma nodok?a un pievienot?s v?rt?bas nodok?a jom? (*decreto legislativo n. 74, nuova disciplina dei reati in materia di imposte sui redditi e sul valore aggiunto*; 2000. gada 31. marta GURI Nr. 76; turpm?k tekst? – “LD Nr. 74/2000”) 2. pantu par kr?pnieciskas PVN deklar?cijas, kur? iek?uti fikt?vi fakt?rr?ini vai citi dokumenti, iesniegšanu soda ar br?v?bas at?emšanu uz laiku no pusotra l?dz sešiem gadiem. Atbilstoši LD Nr. 74/200 8. pantam t?ds pats soda m?rs tiek piem?rots t?m person?m, kas izsniedz fikt?vus fakt?rr?inus, lai trešaj?m person?m b?tu iesp?jams izvair?ties no PVN nomaksas.

Pamatlietas fakti un prejudici?lie jaut?jumi

18 Aps?dz?tie tiek saukti pie krimin?latbild?bas *Tribunale di Cuneo* par to, ka vi?i 2005.–2009. taks?cijas gad? ir izveidojuši un organiz?juši noziedz?gu grupu, lai izdar?tu da??dus noziedz?gus nodar?jumus PVN jom?. Vi?iem tiek p?rmesta “PVN karuse?veida” kr?pnieciskas juridiskas sh?mas izstr?de, tostarp izveidojot fikt?vas sabiedr?bas un izdodot fikt?vus dokumentus, ar kuriem vi?i ieg?d?j?s preces, proti, šampanieša pudeles, par t?m nesamaks?jot PVN. Ar šo dar?jumu *Planet Srl* (turpm?k tekst? – “*Planet*”) ir var?jusi ieg?t preces par zem?ku cenu nek? tirgus cena, kuras t? var?ja t?l?k p?rdot saviem klientiem, t?d?j?di izkrop?ojot šo tirgu.

19 *Planet* bija sa??musi šo fikt?vo sabiedr?bu izrakst?tos fakt?rr?inus par neesošiem dar?jumiem. Š?s sabiedr?bas tom?r nebija iesniegušas ikgad?jo PVN deklar?ciju vai, ja t?s to bija iesniegušas, t?s katr? zi?? nebija veikušas attiec?gos maks?jumus. Savuk?rt *Planet* šo fikt?vo sabiedr?bu izrakst?tos r?inus bija ieogr?matojusi sav? gr?matved?b?, nelikum?gi atskaitot tajos min?to PVN, un l?dz ar to t? bija iesniegusi kr?pnieciskas ikgad?j?s PVN deklar?cijas.

20 No l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka iesniedz?jtiesa, vispirms taj? iesniegtaj?

liet? izskatot vair?kus procesa jaut?jumus un noraidot daudzas aps?dz?to izvirk?tas iebildes notikušaj? pirmstiesas s?d?, pirmk?rt, ir tais?jusi spriedumu par tiesved?bas izbeigšanu attiec?b? uz vienu no aps?dz?tajiem, G. Anakiev, jo attiec?b? uz vi?u konkr?tajiem noziedz?gajiem nodar?jumiem bija iest?jies noilgums. Otrk?rt, tai b?s j?pie?em l?mums par p?r?jo aps?dz?to nodošanu tiesai, nor?kojot tiesas s?di lietas izskat?šanai saska?? ar sac?kstes principu.

21 Iesniedz?jtiesa preciz?, ka saska?? ar LD Nr. 74/2000 2. un 8. pantu par aps?dz?tajiem inkrimin?tajiem noziedz?gajiem nodar?jumiem soda ar br?v?bas at?emšanu uz laiku l?dz sešiem gadiem. Savuk?rt Krimin?lkodeksa 416. pant? paredz?tais noziedz?gas grupas noziegums, par kuru aps?dz?tie ar? var tikt atz?ti par vain?giem, esot sod?ms ar br?v?bas at?emšanu uz laiku l?dz septi?iem gadiem attiec?b? uz grupas izveidot?jiem un l?dz pieciem gadiem – vienk?ršiem dal?bniekiem. No t? izriet, ka attiec?b? uz noziedz?gas grupas izveidot?jiem noilguma termi?š ir septi?i gadi, bet attiec?b? uz p?r?jiem – seši gadi. P?d?j? noilgumu p?rtraucoš? darb?ba esot bijis r?kojums par pirmstiesas s?des nor?košanu.

22 Ta?u, lai gan bija noilguma p?rtraukšana, t? termi?š saska?? ar Krimin?lkodeksa 160. panta p?d?jo da?u, to lasot kop? ar š? kodeksa 161. pantu (turpm?k tekst? – “attiec?g?s valsts ties?bu normas”), nevarot tikt pagarin?ts uz laiku, kas ir ilg?ks par septi?iem gadiem un sešiem m?nešiem, vai attiec?b? uz noziedz?gas grupas izveidot?jiem – asto?iem gadiem un devi?iem m?nešiem no noziedz?gu darb?bu izdar?šanas br?ža. Iesniedz?jtiesa uzskata, ka ir nep?rprotami, ka visi noziedz?gie nodar?jumi, cikt?l attiec?b? uz tiem v?l nav iest?jies noilgums, noilgs v?l?kais 2018. gada 8. febru?r?, proti, pirms attiec?b? pret aps?dz?tajiem var?tu tikt tais?ts gal?gais spriedums. T? sekas b?tu t?das, ka aps?dz?tie, par kuriem tiek apgalvots, ka vi?i ir veikuši PVN kr?pšanu vair?ku miljonu euro apm?r?, var?tu palikt faktiski nesod?ti noilguma termi?a iest?šan?s d??.

23 Iesniedz?jtiesa uzskata, ka š?s sekas tom?r bija paredzamas Krimin?lkodeksa 160. panta p?d?j? da??, to lasot kop? ar t? 161. panta otro da?u, ietvert?s normas esam?bas d??, kura, p?c noilguma p?rtraukšanas at?aujot pagarin?t noilguma termi?u tikai par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, faktiski noz?m? noilguma nep?rtraukšanu vairum? krimin?llietu.

24 Krimin?lliet?s par t?du kr?pšanu nodok?u jom? k? t?, par kuru aps?dz?tie var?tu tikt atz?ti par vain?giem, parasti tiek veikta sarež??ta izmekl?šana, kas noz?m?, ka process pa?emot jau daudz laika s?kotn?j?s izmekl?šanas posm?. Procesā ilgums kop? vis?s instanc?s esot t?ds, ka š?da veida liet?s faktiska nesod?m?ba l?l?j? esot nevis iz??muma gad?jums, bet norma. Turkl?t parasti l?l?ijas finanšu iest?dei neb?tu iesp?jams atg?t nodok?u summu, uz kuru attiecas konkr?tais noziedz?gais nodar?jums.

25 Šaj? kontekst? iesniedz?jtiesa uzskata, ka attiec?g?s valsts ties?bu normas netieši at?auj konkr?tiem l?l?ij? dibin?tajiem komersantiem ?stenot negod?gu konkurenci sal?dzin?jum? ar cit?s dal?bvalst?s dibin?tajiem uz??mumiem, t?d?j?di p?rk?pjot LESD 101. pantu. Turkl?t ar š?m norm?m varot tikt dota priekšroka konkr?tiem uz??mumiem, t?d?j?di p?rk?pjot LESD 107. pantu. Papildus ar min?taj?m norm?m faktiski tiekot rad?ts atbr?vojums no nodok?a, kurš nav paredz?ts Direkt?vas 2006/112 158. panta 2. punkt?. Visbeidzot nesod?m?ba, kuru faktiski ieg?tu kr?pnieki, p?rk?pjot LESD 119. pant? min?to vadošo principu, saska?? ar kuru dal?bvalst?m ir j?nodrošina to finanšu stabilit?te.

26 Iesniedz?jtiesa tom?r uzskata, ka, ja t? var?tu nepiem?rot attiec?g?s valsts ties?bu normas, l?l?ij? var?tu tikt nodrošin?ta efekt?va Savien?bas ties?bu ?stenošana.

27 Š?dos apst?kos *Tribunale di Cuneo* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai ar Kriminālkodeksa 160. panta p?d?jo da?u, cikt?l taj? ir paredz?ts p?c p?rtraukuma pagarin?t noilguma termi?u ne vair?k par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, t?d?j?di ?aujot iest?ties noziedz?g? nodar?juma noilgumam ar no t? izrietošu nesod?m?bu, lai gan ir laic?gi s?kta krimin?lvaj?šana, ir p?rk?pta LESD 101. pant? ietvert? norma par konkurences aizsardz?bu?”

2) Vai ar Kriminālkodeksa 160. panta p?d?jo da?u, cikt?l taj? ir paredz?ts p?c p?rtraukuma pagarin?t noilguma termi?u ne vair?k k? par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, t?d?j?di nepiem?rojot krimin?lsodu par noziedz?giem nodar?jumiem, ko izdar?juši uz??m?ji bez sirdsapzi?as p?rmetumiem, It?lijas Republika ir ieviesusi atbalsta veidu, kas aizliegts ar LESD 107. pantu?”

3) Vai ar Kriminālkodeksa 160. panta p?d?jo da?u, cikt?l taj? ir paredz?ts p?c p?rtraukuma pagarin?t noilguma termi?u ne vair?k k? par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, t?d?j?di pie?aujot nesod?m?bu tiem, kuri sav?s interes?s izmanto Direkt?vu 2006/112, It?lijas Republika ir nelikum?gi pievienojusi atbr?vojumu no nodok?a papildus tiem, kas ierobežoti paredz?ti š?s direkt?vas 158. pant??

4) Vai ar Kriminālkodeksa 160. panta p?d?jo da?u, cikt?l taj? ir paredz?ts p?c p?rtraukuma pagarin?t noilguma termi?u ne vair?k k? par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, t?d?j?di atsakoties sod?t r?c?bu, kas at?em valstij tostarp pien?kumu pret Eiropas Savien?bu izpildei vajadz?gos resursus, ir p?rk?pts LESD 119. pant? noteiktais finanšu stabilit?tes princips?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

Par jaut?jumu pie?emam?bu

28 *G. Anakiev*, k? ar? It?lijas un V?cijas vald?bas uzskata, ka iesniedz?jtiesas uzdotie jaut?jumi ir nepie?emami. Šaj? zi?? *G. Anakiev* nor?da, ka valsts ties?bu normas, kur?s ir paredz?ti noilguma noteikumi attiec?b? uz noziedz?giem nodar?jumiem nodok?u jom?, nesen ir tikušas groz?tas un t?d?j?di iesniedz?jtiesas apsv?rumi nav pamatoti. It?lijas un V?cijas vald?bas b?t?b? uzskata, ka iesniedz?jtiesas uzdotie jaut?jumi par interpret?ciju ir piln?b? abstrakti vai hipot?tiski un tiem nav nek?das saist?bas ar pamatlietas tiesved?bas faktiskajiem apst?k?iem vai t?s priekšmetu.

29 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru LESD 267. pant? iedibin?t?s sadarb?bas starp Tiesu un valstu ties?m ietvaros tikai valsts tiesai, kas izties? lietu un kas ir atbild?ga par pie?emamo tiesas nol?mumu, ?emot v?r? lietas ?patn?bas, ir j?nov?rt? gan tas, cik liel? m?r? prejudici?lais nol?mums ir nepieciešams sprieduma tais?šanai, gan ar? Tiesai uzdoto jaut?jumu atbilst?ba. T?d?j?di gad?jum?, ja uzdotie jaut?jumi attiecas uz Savien?bas ties?bu interpret?ciju, Tiesai princip? ir pien?kums pie?emt nol?mumu (it ?paši skat. spriedumu *Banco Privado Português* un *Massa Insolvente do Banco Privado Português*, C?667/13, EU:C:2015:151, 34. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

30 No t? izriet, ka uz jaut?jumiem par Savien?bas ties?bu interpret?ciju attiecas atbilst?bas prezumpcija. Valsts tiesas iesniegto l?gumu Tiesa var noraid?t tikai tad, ja ac?mredzami ir skaidrs, ka l?gtajai Savien?bas ties?bu interpret?cijai nav nek?das saist?bas ar pamatlietas faktiskajiem apst?k?iem vai t?s priekšmetu, vai ar? gad?jumos, kad izvirz?t? probl?ma ir hipot?tiska vai kad Tiesai nav zin?mi faktiskie vai juridiskie apst?k?i, kas vajadz?gi, lai sniegtu noder?gu atbildi uz tai uzdotajiem jaut?jumiem (it ?paši skat. spriedumu *Halaf*, C?528/11, EU:C:2013:342, 29. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

31 Tom?r, k? savu secin?jumu 45. un n?kamajos punktus b?t?b? ir nor?d?jusi

enerģladvokāte, nosacījumi, kuru dēļ Tiesa varētu atteikties lemt par uzdotajiem jautājumiem, šajā gadījumā acīmredzami nav izpildīti. Līguma sniegt prejudiciālu nolikumu ietvert informācija šajai Tiesai sniegt iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi. Turklāt šī informācija šajai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām sniegt pamatotu viedokli.

32 Turklāt no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu nepāprotami izriet, ka Tiesai uzdotie jautājumi nekādā ziņā nav hipotētiski un ka ir konstatēta saistība ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, jo šie jautājumi attiecas uz vairāku tādā Savienības tiesību normu interpretāciju, kuras iesniedzējtiesa uzskata par noteicošām nākamā līguma pieņemšanai, kas tai būs jāveic pamatlietā, it īpaši attiecībā uz apsūdzēto nodošanu tiesai.

33 Šādos apstākļos līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir jāatzīst par pieņemamu.

Par trešo jautājumu

34 Uzdotot trešo jautājumu, kurš ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā jautā, pirmkārt, vai tās valsts tiesiskais regulējums noziedzīgu nodarījumu noilguma jomā kā attiecīgās valsts tiesību normās paredzētais, kurā pamatlietas fakti norises laikā bija noteikti, ka ar kriminālprocesu par noziedzīgiem nodarījumiem PVN jomā notikušu pārtraucošu darbību noilguma termiņš tika pagarināts tikai par ceturtdaļu no tās saskaņotā līguma, kas nozīmē, ka pie kriminālbildības saucamās personas varēja palikt faktiski nesodītas, ir jāsaprot kā tās, ar kuru tiek ieviests Direktīvas 2006/112 158. pantā neparedzēts atbrīvojuma no PVN gadījums. Otrkārt, apstiprinošas atbildes uz šo jautājumu gadījumā iesniedzējtiesa jautā, vai tās šīs normas var nepiemērot.

Par tādā valsts tiesiskā regulējuma kā attiecīgās valsts tiesību normās paredzētais saderību ar Savienības tiesībām

35 Vispirms ir jānorāda, ka, lai arī trešajā jautājumā ir izdarīta atsauce uz Direktīvas 2006/112 158. pantu, no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu motīvu daļas nepāprotami izriet, ka ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai tās valsts tiesiskais regulējums kā attiecīgās tiesību normās paredzētais netraucē efektīvu krāpšanas PVN jomā apkarošanu attiecīgajā dalībvalstī, kas ir nesaderīgi ar Direktīvu 2006/112, kā arī vispārīgi ar Savienības tiesībām.

36 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka PVN jomā no Direktīvas 2006/112, to lasot kopā ar LES 4. panta 3. punktu, izriet, ka dalībvalstīm ne tikai ir jāveic visi atbilstošie normatīvie un administratīvie pasākumi, lai nodrošinātu PVN iekasēšanu pilnā apjomā tās teritorijā, bet tām arī ir jācīnās pret krāpšanu (šajā ziņā skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Turklāt LESD 325. panta daļībvalstīm ir noteikts pienākums apkarot nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses ar atturošiem un efektīviem pasākumiem, un it īpaši tām ir noteikts pienākums pieņemt tādus pašus pasākumus, lai apkarotu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses (skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tiesa šajā ziņā ir uzsvērusi, ka, tās kā saskaņā ar Līguma 2007/436 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu Savienības pašas resursos tostarp ietilpst ieņēmumi, ko gūst, piemērojot vienotu likmi PVN būvei, kas noteikta saskaņā ar Savienības tiesībām, tādējādi pastāv tieša saikne starp ieņēmumiem no PVN atbilstoši piemērojamajām Savienības tiesībām un atbilstošo PVN resursu

nodošanu Savienības budžetam, jo jebkādā trūkumā pirmo minēto iekasēšanu iespējami izpaužas kā otrā minētā samazinājuma cēlonis (skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 26. punkts).

39 Lai arī dalībvalstīm nepārprotami ir brīvība izvēlēties piemērojamos sodus, kuri var būt administratīvie sodi, kriminālsodi vai abu kombinācija, lai nodrošintu pilnīgu iekasēšanu no PVN gūšanu un šādi aizsargātu Savienības finanšu intereses saskaņā ar Direktīvas 2006/112 normām un LESD 325. pantu (šajā ziņā skat. spriedumu *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 34. punkts un tajā minētā judikatūra), kriminālsodi tomēr var būt obligāti, lai efektīvi un atturoši apkarotu dažus liela apmēra PVN krāpšanas gadījumus.

40 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar PIF konvencijas 2. panta 1. punktu dalībvalstīm ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai krāpnieciskās darbības, kuras apdraud Savienības finanšu intereses, tiktu sodītas ar efektīviem, proporcionāliem un no šādiem darbībām atturošiem kriminālsodiem, ietverot vismaz liela apmēra krāpšanu gadījumos sodus, kas saistīti ar brīvības atņemšanu.

41 Jādziedina “krāpšana” PIF konvencijas 1. pantā ir definēts kā “viltotu, nepareizu vai nepilnīgu apgalvojumu vai dokumentu lietošana vai uzraudzēšana, kā rezultātā ir notikusi nelikumīga piesavināšanās vai pretlikumīga līdzekļu paturēšana no [Savienības] Kopbudžeta fondiem vai budžetiem, kurus administrācija [Savienībā] vai kurus administrācija [Savienības] vērda”. Tādējādi ar šo jēdzienu ir aptverti iekasētāji, kuri iegūti, piemērojot vienotu likmi saskaņā ar PVN aprēķināto bāzi, kas noteikta saskaņā ar Savienības noteikumiem. Šo secinājumu neatspēko tas, ka PVN tieši netiek iekasēts Savienības vērda, jo PIF konvencijas 1. pantā nav tieši paredzēts šāds nosacījums, kas būtu pretrunā šīs konvencijas mērķim visstingrāk apkarot krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses.

42 Šajā lietā no līguma sniegtā prejudiciālu nolikumu izriet, ka valsts tiesiskajā regulājumā ir paredzēti kriminālsodi par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem pamatlietā notiek kriminālvajāšana, proti, noziedzīgas grupas izveide nolikuma izdarīt noziedzīgus nodarījumus PVN jomā, kā arī krāpšana šajā pašā jomā vairāku miljonu euro apmērā. Jākonstatē, ka šādi noziedzīgi nodarījumi ir liela apmēra krāpšanas gadījumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses.

43 No visiem iepriekš šī sprieduma 37. un 39.–41. punktā minētajiem apsvērumiem izriet, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka šādi liela apmēra krāpšanas gadījumi tiek sodīti ar kriminālsodiem, kuri it paši ir efektīvi un ar atturošu iedarbību. Turklāt šajā ziņā veiktajiem pasākumiem ir jābūt tādējam pašiem kā tiem, kurus dalībvalstis veic, lai apkarotu tādā pašā apmēra krāpšanas gadījumus, kuri apdraud to pašu finanšu intereses.

44 Tādējādi valsts tiesai, ņemot vērā visus atbilstošos tiesiskos un faktiskos apstākļus, ir jāpārbauda, vai ar piemērojamajām valsts tiesību normām var efektīvi un ar atturošu iedarbību sodīt liela apmēra krāpšanas gadījumus, kuri apdraud Savienības finanšu intereses.

45 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka ne iesniedzējtiesa, ne ieinteresētās personas, kuras Tiesai ir iesniegušas apsvērumus, nav apšaubījušas ne minētās tiesas norādīto kriminālsodu atturošo iedarbību pašu par sevi, proti, brīvības atņemšanu uz laiku līdz septiņiem gadiem, ne arī fakta, ka līdžlīdz krimināltiesības ir paredzēts noilguma termiņš attiecībā uz krāpnieciskām darbībām, kuras apdraud Savienības finanšu intereses, saderību ar Savienības tiesībām.

46 Tomēr, kā izriet no līguma sniegtā prejudiciālu nolikumu, ar attiecīgajām valsts tiesību normām, ar kurām noilguma pārraušanas kāda no Kriminālkodeksa 160. pantā minēto iemeslu dēļ gadījumā ir paredzēta norma, saskaņā ar kuru noilguma termiņš nekādā gadījumā nevar tikt

pagarināts uz laiku, kas ir ilgāks par ceturtdaļu no tās sākuma, tiek neitralizēta noilguma pārtraukšanas iemesla iedarbība laikā, kuras laikā kriminālprocesu, kuru nosaukums tiek taisnā galīgā spriedumā, sarežģītu un ilgumu.

47 Ja valsts tiesa secinātu, ka ar valsts tiesību normu noilguma pārtraukšanas jomā piemērošanu liela apmēra krāpnieciskās darbības dēļ daudzos gadījumos netiek krimināli sodītas, jo attiecībā uz šīm darbībām iestāsies noilgums, pirms ar galīgo tiesas spriedumu varētu tikt piespriests likumā paredzētais kriminālsods, ir jākonstatē, ka valsts tiesības paredzētie pasākumi krāpšanas un citādas nelikumīgas rīcības, kas apdraud Savienības finanšu intereses, apkarošanai nevar tikt uzskatīti par efektīviem un atturošiem no šādās rīcības, un tas būtu pretrunā LESD 325. panta 1. punktam, PIF konvencijas 2. panta 1. punktam, kā arī Direktīvai 2006/112, to lasot kopā ar LES 4. panta 3. punktu.

48 Turklāt valsts tiesai ir jāpārbauda, vai attiecīgās valsts tiesību normas ir piemērojamas krāpšanai PVN jomā tādā pašā veidā kā krāpšanai, kas apdraud pašas Itālijas Republikas finanšu intereses, kā tas ir prasīts LESD 325. panta 2. punktā. Tas tādēļ nebūtu it īpaši gadījumā, ja Kriminālkodeksa 161. panta otrajā daļā būtu paredzēti ilgāki noilguma termiņi attiecībā uz salīdzināma veida un apmēra nodarījumiem, kuri apdraud Itālijas Republikas finanšu intereses. Kā Tiesā notiekošajās tiesas sēdēs ir norādījis Eiropas Komisija, neskarot valsts tiesas pārbaudi, Itālijas tiesības tostarp nav paredzētas nekāds absolūts noilguma termiņš attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu – grupas izveidi noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai tabakas izstrādājumiem piemērojamā akcīzes nodokļa jomā.

Par iespējamās attiecīgo valsts tiesību normu nesaderības ar Savienības tiesībām sekām un valsts tiesas nozīmi

49 Ja valsts tiesa secinātu, ka ar attiecīgajām valsts tiesību normām netiek izpildīta Savienības tiesības paredzētā prasība par PVN krāpšanas apkarošanas pasākumu efektivitāti un atturošo iedarbību, šai tiesai būtu jānodrošina pilnīga Savienības tiesību efektivitāte, vajadzības gadījumā nepiemērojot minētās tiesību normas un tādējādi neitralizējot šo sprieduma 46. punktā minētās sekas, bez pienākuma lūgt vai sagaidāt, kad tās tiks atceltas tiesiskajās regulājumā vai izmantojot kādu citu konstitūciju paredzētu metodi (šajā ziņā skat. spriedumus *Berlusconi u.c.*, C-387/02, C-391/02 un C-403/02, EU:C:2005:270, 72. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *Kücükdeveci*, C-555/07, EU:C:2010:21, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka dalībvalstu pienākums apkarot nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ar atturošiem un efektīviem pasākumiem, kā arī to pienākums veikt tādus pašus pasākumus, lai apkarotu krāpšanu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, kādus tās veic, lai novērstu krāpšanu, kas apdraud viņu pašu finanšu intereses, ir tostarp Savienības primārajās tiesībās, proti, LESD 325. panta 1. un 2. punktā, paredzēti pienākumi.

51 Ar šīm Savienības primāro tiesību normām dalībvalstīm ir noteikts pienākums sasniegt precīzu rezultātu, un iepriekšējā punktā atgādinātās normas, kurās ir paredzēti šie noteikumi, piemērojama nav pakāuta nekādiem nosacījumiem.

52 Tādējādi ar LESD 325. panta 1. un 2. punkta normām saskaņā ar Savienības tiesību pārskuma principu attiecības starp šīm normām un dalībvalstu tiesību normām pat ar to, ka tās ir spēkā esošas, pilnībā tiek liegta jebkādu pretrunīgu spēkā esošu valsts tiesību normu piemērojama (šajā ziņā it īpaši skat. spriedumu *ANAFE*, C-606/10, EU:C:2012:348, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

53 Jāpiebilst, ka, ja valsts tiesa nolēmtu nepiemērot attiecīgās valsts tiesību normas, tai arī būtu jānodrošina, ka tiek ievērotas attiecīgo personu pamattiesības. Tādējādi šīm personām

varētu tikt piespriesti sodi, no kuriem visticamāk vienas būtu izvairījušies, ja būtu piemērotas šīs valsts tiesību normas.

54 Šajā ziņā vairākas ieinteresētās personas, kuras ir iesniegušas apsvērumus Tiesā, atsaucās uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 49. pantu, kurš veltīts noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principiem, saskaņā ar kuriem tostarp nevienu nevar atzīt par vainīgu nodarījumu, kas ir darbība vai bezdarbība un ko tā izdarīšanas brīdī saskaņā ar valsts tiesību vai starptautiskajām tiesībām neuzskata par noziedzīgu nodarījumu.

55 Tomēr, neskarot valsts tiesas pārbaudi, ar attiecīgo valsts tiesību normu nepiemērošanu vienīgi netiktu saņemti visi nepieciešamie noilguma termiņš uzskatīts par kriminālprocesu, tiktu veikta efektīva saukšana pie kriminālatbildības par inkriminētajiem nodarījumiem, kā arī attiecīgā gadījumā tiktu nodrošināta sodu, kuru mērķis attiecīgi ir aizsargāt Savienības finanšu intereses un Itālijas Republikas finanšu intereses, vienlīdzīgumu. Ar šādu valsts tiesību nepiemērošanu netiktu pārkāptas Hartas 49. pantā garantētās apsūdzēto tiesības.

56 No tā nekādi neizriet, ka neapsūdzēto atzīšana par vainīgiem nodarījumu, kas ir darbība vai bezdarbība un ko tā izdarīšanas brīdī saskaņā ar valsts tiesību neuzskata par krimināli sodīamu noziedzīgu nodarījumu (pēc analoģijas skat. spriedumu *Niselli*, C-457/02, EU:C:2004:707, 30. punkts), ne arī piespriest sodu, kurš tajā pašā brīdī nebija paredzēts šajās tiesībās. Tieši pretēji, apsūdzētajiem pamatlietā pārmestie nodarījumi to izdarīšanas brīdī bija tās pats noziedzīgs nodarījums kā šobrīd paredzētais un tie bija sodīami ar tādām pašām kriminālsodiem kā šobrīd noteiktie.

57 Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra attiecībā uz Romas 1950. gada 4. novembra parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. pantu, kurš ir veltīts tiesībām, kuras atbilst Hartas 49. pantā garantētajām tiesībām, apstiprina šo secinājumu. Saskaņā ar šo judikatūru noilguma termiņa pagarināšana un tā tīlītāja piemērošana neapdraud minētās konvencijas 7. pantā garantētās tiesības, jo šo tiesību normu nevar interpretēt tādējādi, ka ar to netiek pieļauta noilguma termiņu pagarināšana, ja attiecībā uz apsūdzētajiem nodarījumiem nekad nav iestājies noilgums (šajā ziņā skat. ECT, *Coëme* u.c. pret Beļģiju, Nr. 32492/96, Nr. 32547/96, Nr. 32548/96, Nr. 33209/96 un Nr. 33210/96, 149. punkts, *CEDH* 2000/VII; *Scoppola* pret Itāliju (Nr. 2), Nr. 10249/03, 110. punkts un tajā minētā judikatūra, 2009. gada 17. septembris, un *OAO Neftyanaya Kompaniya Yukos* pret Krieviju, Nr. 14902/04, 563., 564. un 570. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, 2011. gada 20. septembris).

58 Ēmot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka tās valsts tiesiskais regulējums noziedzīgu nodarījumu noilguma jomā kā attiecīgajās valsts tiesību normās paredzētais, kurā pamatlietas fakti norises laikā bija noteikti, ka ar kriminālprocesu par liela apmēra krāpšanu PVN jomā notikušu pārtaucošu darbību noilguma termiņš tiek pagarināts tikai par ceturtdaļu no tā saskaņā ar ilguma, var pārkāpt dalībvalstīm LESD 325. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus, ja ar šo valsts tiesisko regulējumu tiek likti šādi efektīvu un atturošu sodu piespriešanai pret daudzus liela apmēra krāpšanas gadījumus, kuri apdraud Savienības finanšu intereses, vai tiek paredzēti ilgāki noilguma termiņi krāpšanas gadījumiem, kuri apdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu intereses, nekā tiem krāpšanas gadījumiem, kuri apdraud Savienības finanšu intereses, kas ir jāpārbauda valsts tiesai. Valsts tiesai ir tieši jāpiemēro LESD 325. panta 1. un 2. punkts, vajadzības gadījumā nepiemērojot valsts tiesību normas, kuras attiecīgajai dalībvalstij liedz ievērot tai LESD 325. panta 1. un 2. punktā paredzētos pienākumus.

Par pirmo, otro un ceturto jautājumu

59 Uz dodot pirmo, otro un ceturto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tās noilguma tiesiskais regulējums, kurš ir piemērojams PVN jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem un kurš paredz tiesīgbū normas to pamatlietas faktū norises laikā spēkā esošajai redakcijai, varētu tikt izvērtēts saistībā ar LESD 101., 107. un 119. pantu.

60 Pirmkārt, ar LESD 101. pantu ir aizliegti visi nolīgumi uzņēmumu starpā un saskaņotās darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieņemamas, ierobežot vai izkropot konkurenci iekšējā tirgū. Kā savu secinājumu 60. punktā būtībā ir norādījis ģenerālvokāls, iespējami nepilnīga valsts kriminālās normas PVN jomā piemērošana tomēr neatstāj tādus ietekmi, kas ir vajadzīga attiecībā uz iespējamām kolūzīvām darbībām uzņēmumu starpā, kuras ir pretrunā LESD 101. pantam, to lasot kopā ar LES 4. panta 3. punktu.

61 Otrkārt, attiecībā uz LESD 107. pantā paredzēto valsts atbalsta aizliegumu ir jāatgādina, ka pasākums, ar kuru valsts iestādes atsevišķiem uzņēmumiem piešķir nodokļu atbrīvojumu, kas, kaut arī nav valsts līdzekļu piešķiršana, rada saņēmējiem finansiāli izdevīgāku stāvokli nekā pārējiem nodokļu maksātājiem, ir uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē (it īpaši skat. spriedumu P, C-6/12, EU:C:2013:525, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Lai arī PVN jomā paredzēto sodu neefektivitāte un/vai atturošas iedarbības trūkums eventuāli var radīt finansiālu priekšrocību attiecīgajiem uzņēmumiem, tomēr šajā lietā nevar būt runa par LESD 107. panta piemērošanu, jo PVN tiesiskais regulējums ir piemērojams visiem darījumiem un visi PVN jomā izdarīti noziedzīgi nodarījumi tiek krimināli sodīti, izņemot īpašus gadījumus, kuros ar noilguma tiesisko regulējumu par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem netiktu piespriests kriminālsods.

63 Treškārt, LESD 119. panta 3. punktā kā viens no vadošajiem principiem, kuriem ir jāregulē dalībvalsts darbība ekonomikā un monetārās politikas izstrādē, ir minimālais princips, saskaņā ar kuru dalībvalstis nodrošina savu publisko finanšu stabilitāti.

64 Tomēr ir jānorāda, ka jautājums par to, vai attiecīgās valsts tiesību normas, ar kurām dažādu noziedzīgu nodarījumu PVN jomā izdarīšana var palikt nesodīta, ir saderīgas ar minimālo publisko finanšu stabilitātes principu, neietilpst LESD 119. panta piemērošanas jomā, ciktāl šis jautājums ir ļoti netieši saistīts ar šo dalībvalstīm paredzēto pienākumu.

65 Šajos apstākļos uz uzdoto pirmo, otro un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka tās noilguma tiesiskais regulējums, kurš ir piemērojams PVN jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem un kurš paredz tiesīgbū normas to pamatlietas faktū norises laikā spēkā esošajai redakcijai, nevar tikt izvērtēts saistībā ar LESD 101., 107. un 119. pantu.

Par tiesāšanas izdevumiem

66 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemjam par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minimālo pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) tās valsts tiesiskais regulējums noziedzīgu nodarījumu noilguma jomā kā **Kriminālkodeksa, kurā grozījumi izdarīti ar 2005. gada 5. decembra Likumu Nr. 251, 160. panta pēdējā daļā, to lasot kopā ar šo kodeksa 161. pantu, paredzētais, kurā pamatlietas faktū norises laikā bija noteikts, ka ar kriminālprocesā par liela apmēra krāpšanu**

pievienot? s v?rt?bas nodok?a jom? notikušu p?rtraucošu darb?bu noilguma termi?š tiek pagarin?ts tikai par ceturtda?u no t? s?kotn?j? ilguma, var p?rk?pt dal?bvalst?m LESD 325. panta 1. un 2. punkt? paredz?tos pien?kumus, ja ar šo valsts tiesisko regul?jumu tiek likti š??rši efekt?vu un atturošu sodu piespriešanai ?oti daudzos liela apm?ra kr?pšanas gad?jumos, kuri apdraud Eiropas Savien?bas finanšu intereses, vai tiek paredz?ti ilg?ki noilguma termi?i kr?pšanas gad?jumiem, kuri apdraud attiec?g?s dal?bvalsts finanšu intereses, nek? tiem kr?pšanas gad?jumiem, kuri apdraud Eiropas Savien?bas finanšu intereses, kas ir j?p?rbauda valsts tiesai. Valsts tiesai ir tieši j?piem?ro LESD 325. panta 1. un 2. punkts, vajadz?bas gad?jum? nepiem?rojot valsts ties?bu normas, kuras attiec?gajai dal?bvalstij liedz iev?rot tai LESD 325. panta 1. un 2. punkt? paredz?tos pien?kumus;

2) t?ds noilguma tiesiskais regul?jums, kurš ir piem?rojams pievienot?s v?rt?bas nodok?a jom? izdar?tiem noziedz?giem nodar?jumiem un kurš paredz?ts Krimin?lkodeksa, kur? groz?jumi izdar?ti ar 2005. gada 5. decembra Likumu Nr. 251, 160. panta p?d?j? da??, to lasot kop? ar š? kodeksa 161. pantu, nevar tikt izv?rt?ts saist?b? ar LESD 101., 107. un 119. pantu.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – it??u.